

Umjetničko-znanstvena monografija *Stanislav Marijanović* daje analitički i kronološki pregled umjetnikova opusa i djelovanja od 1980. do danas. Obuhvaća područje crteža, grafike, slika i objekata te ilustracije i naracije. Na 456 stranica donosi oko 130 kartica teksta Vladimira Rismonda i prikaze više od 300 radova. Obrazlažući svoju tezu kojom obiman i raznolik Marijanovićev opus objedinjuje u cjelinu, Rismondo se oslanja i na analize desetak drugih autora koji su u kataloškim tekstovima obrađivali pojedine segmente umjetnikova rada.

S obzirom da je Stanislav Marijanović gotovo četvrt stoljeća aktivno djelovao u inozemstvu, nakladnička kuća Sipar (Zagreb / Beli Manastir) objavila je knjigu dvojezično. Recenzirali su je prof. art. Frane Paro, prof. dr. sc. Helena Sablić Tomić i prof. mr. art. Jagor Bučan. Potporu njezinu objavljivanju dali su Ministarstvo kulture i medija Republike Hrvatske, Ministarstvo znanosti i obrazovanja Republike Hrvatske, Grad Zagreb, Osječko-baranjska županija, Akademija za umjetnost i kulturu u Osijeku, LAG Baranja, Grad Beli Manastir i Coral-Shell Licensee / Motor Oil Group.

Životopis Vladimira Rismonda

Vladimir Rismondo rodio se 9. siječnja 1966. u Zagrebu. Diplomirao je studijsku grupu Povijest umjetnosti – Povijest na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Poslijediplomski doktorski studij „Književnost i kulturni identitet“ završio je na Filozofskom fakultetu Sveučilišta J. J. Strossmayera u Osijeku gdje je 2010. godine obranio doktorski rad iz područja filologije pod naslovom „Prostor teksta – prostor slike“. Vladimir Rismondo zaposlen je u zvanju višeg znanstvenog suradnika i izvanrednog profesora na Akademiji za umjetnost i kulturu Sveučilišta J. J. Strossmayera u Osijeku gdje predaje kolegije vezane uz teoriju slike, teoriju medija, te povijest ilustracije, stripa i animacije. U znanstvenom radu bavi se kulturološkim temama, odnosno temama vezanim uz teoriju slike, te odnos slike i jezika.

Životopis Stanislava Marijanovića

Stanislav Marijanović je rođen 23. 4. 1957. u Tomislavgradu, BIH. Djetinjstvo je proveo u Baranji. Završio je gimnaziju u Belom Manastiru te se upisao na Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu gdje je 1980. diplomirao kao akademski slikar-grafičar u klasi profesora Alberta Kinerta.

Od 1980. do 2012. djeluje kao samostalni umjetnik, član Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika i stručnih umjetničkih udruga u Francuskoj i Grčkoj. Profesionalno se bavi umjetničkom djelatnošću u području suvremene vizualne i likovne prakse putem medija grafike, slikarstva, proširenog kiparstva, ilustracije, kao i književnim radom.

Godine 1988. odlazi u Pariz gdje dvije godine provodi na Ecole Nationale Supérieure des Beaux-Artsu kao slobodni slušatelj u klasi profesora Vladimira Veličkovića. U Francuskoj razvija vrlo aktivnu umjetničku djelatnost i 1991. prima uglednu nagradu za grafiku Premier prix Trace / Idémédia-Crédome, koja mu otvara brojne mogućnosti.

Od 1988. do 1992. pretežito radi u grafičkom ateljeu Cité Internationale des Artsa u Parizu gdje razvija *suhu akvatintu*, svoju inovativnu metodu umjetničkoga dubokog tiska. Postupci metode predstavljeni su u više grafičkih ateljea u Francuskoj, Danskoj, Njemačkoj, Belgiji, Hrvatskoj i Argentini.

Godine 1992. sudjeluje u osnivanju pariške udruge umjetnika Association Chemin Vert, iz koje se razvija grafički atelje Torben Bo Halbirk. Taj pariški atelje prerasta u međunarodnu udruhu grafičara, kojoj je Stanislav Marijanović šest godina bio potpredsjednik.

Od 1992. pretežito djeluje iz Grčke gdje je osnovao obitelj te postao otac dviju kćeri. Nekoliko godina radi kao profesor za Ecole Régionale des Beaux-Arts de Saint-Etienne (Francuska) u solunskoj podružnici (Grčka). Studentima predaje kolegije iz crtanja, grafike i primjene materijala. Godine 1996. s danskim grafičarem Torbenom Bo Halbirkom vodi Međunarodnu ljetnu školu Vrbničke grafičke akademije, a 1997. u Buenos Airesu umjetnicima iz Argentine i Brazila održava seminare *Perfekcija u akvatinti – metoda SM (suha akvatinta)*.

Svoje iskustvo iz područja umjetničkoga dubokog tiska kontinuirano nadograđuje sudjelujući u radu i koristeći se posebnim mogućnostima pojedinih ateljea u Francuskoj, Njemačkoj, Belgiji, Danskoj i Argentini.

Paralelno s grafikom stvara dvodimenzionalne i trodimenzionalne radove u raznim tehnikama, od crteža i akvarela malih formata do višemetarskih objekata i konstrukcija. Često rabi nekonvencionalne materijale, neprestano eksperimentira i proširuje granice medija. Njegov vrlo plodan rad prati i velik broj izložaba – oko 50 samostalnih i preko 150 grupnih širom svijeta. Permanentno izlaže u matičnim galerijama u Francuskoj, Njemačkoj, Luksemburgu i Grčkoj te prigodno u mnogim drugima. Radovi mu se nalaze u brojnim javnim i privatnim zbirkama u Hrvatskoj i inozemstvu.

Iako likovnjak, kontinuirano je njegovao posebno zanimanje za pisanu riječ. Objavio je četiri višejezične grafičko-pjesničke mape: *Predvorje pakla* s pjesmama Georga Trakla, *Le Pèse-Nerfs* s tekstovima Antonina Artauda, *Ljetni suncostaj* s pjesmama nobelovca Jorgosa Seferisa i *Pjesme* s pjesmama Konstantina Kavafisa. Kabinet grafike Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti objavio mu je 2015. i grafičku mapu *Karakter* u ediciji Argola.

U Parizu je 1997. primio odličje Zlatna medalja *Mérite et Dévouement Français* za umjetnički rad i djelovanje na području grafike.

Od 1997. piše i ujedno ilustrira knjige, pretežito za djecu i mlade. Objavljeno mu je 15 autorskih umjetničkih knjiga, zbirno u 22 zemlje, sveukupno u osamdesetak izdanja. U Hrvatskoj je gotovo sve njegove knjige objavila nakladnička kuća Sipar.

Godine 2012. vraća se u Hrvatsku i počinje raditi na Akademiji za umjetnost i kulturu Sveučilišta J. J. Strossmayera u Osijeku, predaje grafiku i ilustraciju. Iste godine, preko suradnje osječkog HDLU-a i Akademije, pokreće Međunarodnu radionicu umjetničke grafike u Osijeku (IWAGO), koju vodi sedam godina. Uz to kontinuirano razvija i predstavlja nove postupke *suhe akvatinte*.

Godine 2017. na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku s kolegama osniva Diplomski sveučilišni studij Ilustracija, jedinstven u Hrvatskoj i okruženju. Na njemu predaje neke od temeljnih kolegija.

Godine 2019. fokusira se na pisanje te 2021. objavljuje, isključivo za odrasle, zbirku pripovijesti *Veslači u tuđem lijesu* te roman *Sutra, jučer i danas Luke zvanog Konj*.

Član je Hrvatskog društva likovnih umjetnika u Osijeku, Društva hrvatskih književnika i član-osnivač grafičkog ateljea Torben Bo Halbirk u Parizu.

